

[Dohrmann]

døgnsgen, hvorledes bør den danske reaktion så være? Skal vi acceptere det, eller mener hr. Ivar Nørgaard, efter at det foreliggende dagsordensforslag bliver vedtaget, at man dermed binder sig til en reaktion, som måske vil være lidt kraftigere, end den ellers ville have været?

Jeg synes, det er vigtigt at få afklaret det spørgsmål, for hvis der ligger mere bag ved det skrevne, end der egentlig fremgår, så synes jeg, det skal frem her.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det har under socialdemokratiske regeringer og også under den nuværende firkløverregering været praksis, at vi dels forhandler disse undtagelsesregler i EF, dels fører bilaterale samtaler og laver aftaler med den tyske kansler og den tyske finansminister. Og vi er altid blevet mødt med en forståelse fra den tyske kansler og den tyske finansminister, når den danske statsminister og den danske økonomi- eller udenrigs- eller finansminister har forhandlet om forståelse for vores undtagelsesregler, eller, som det hedder, »midlertidige overgangsregler«. Det går jeg ud fra også vil blive praktiseret af den nuværende regering over for den nye tyske regering. Jeg ved, at den tidligere tyske regering tog et forbehold, fordi der skulle være valg i Tyskland, men jeg går ud fra som helt givet, at den ny regering ligesom de tidligere tyske regeringer også vil acceptere vores særlige overgangsordninger.

Det er klart, at så længe vi fører en politik, hvorved vi finansierer stort set alle sociale opgaver i Danmark ved skatter, så kan vi ikke have afgiftsniveauer – hverken moms eller specialafgifter – på niveau med tyskerne, der finansierer dem ved arbejdsgiverafgifter. Det er altså opfattelsen hos et flertal i dette Ting, at vi fortsat skal finansiere dem ved skatter, og så længe det er det, må vi have disse regler, og det er det, vi fortsat går ind for.

Jeg anser det derfor for helt umuligt, at den tyske regering skulle gå imod det, og jeg opfordrer den danske regering til, at man fortsætter med den linje, at man taler med de tyske ministre, så de accepterer denne »midlertidige overgangsordning«, som det hedder,

og jeg vil også gerne bede udenrigsministeren bekræfte det.

Kent Kirk (KF):

Hr. Ivar Nørgaard efterlyser ligesom en fortolkning af punkt 2 i dagsordenen vedrørende moms- og afgiftsatserne og harmoniseringen af dem. Dertil vil jeg gerne sige, at vi opfatter det sådan i Det Konservative Folkeparti, at situationen i Europa udvikler sig også på dette område.

I sin tid, da man lavede Romtraktaten, satte man som formål, at der skulle ske en harmonisering. Men tingene udvikler sig som sagt, og jeg tror, at hr. Erhard Jakobsen havde helt fuldstændig ret, da han sagde, at det ikke er moms, der er til hinder for samhandelen landene imellem, og dermed vil det aldrig være i strid med artikel 17 i Enhedsakten. Man vil ikke kunne sige, at moms vil forhindre, at det indre marked kan fungere.

Men når vi taler punktafgifter, kan situationen være anderledes. Det er jo det problem, vi har i forbindelse med grænsehandelen Danmark-Tyskland.

Det kan også være et spørgsmål om, at man måske forfølger andre mål med punktafgifterne end ligefrem en fordelingspolitik eller en almindelig afgiftspolitik. F.eks. finder jeg, at den energiafgift, vi har i Danmark, hverken er et fordelingspolitisk instrument eller et spørgsmål om at få pengene i statskassen, men det er en del af vores energipolitik, og i den udstrækning vi kunne få overbevist de andre EF-lande om, at når energipriserne falder på verdensmarkedet, så vil det være fornuftigt at holde energipriserne uændret for forbrugerne i Europa for at undgå, at man får et for stort forbrug af energi, så vil det vel være hensigtsmæssigt, at vi får en koordineret tilfældighed af disse afgifter.

Sådan kan udviklingen vel også ske på andre områder, og derfor er jeg enig med hr. Ivar Nørgaard i, at det, det drejer sig om, er selvbestemmelsen. Men det udelukker ikke, at vi i det danske samfund har en interesse i at koordinere afgiftsforholdene landene imellem.

Vedrørende de nordiske lande prøver fru Margrete Auken som sædvanlig på at trække det nordiske samarbejde frem på en sådan